

Onbegrijpelijk

‘Sylvie! Opschieten!’ Nico bonkt op de kleedkamerdeur.

‘Ja-ha! Ik ko-om!’ roept Sylvie.

Ze propt haar natte zwemkleden in haar tas. Sylvie vindt zwemmen altijd zo’n gedoe. Douchen voor én na het zwemmen. En dat gewurm uit zo’n nat badpak.

Bonk! Bonk! Nico slaat weer met zijn vuist op de deur.

‘Bijna klaar!’ roept Sylvie. Heb ik alles? denkt ze. Handdoek, badpak, zwembriljetje, badmuts, oordoppen, slippers. Dat moet het zijn.

Ze kijkt voor de zekerheid nog één keer in het kluisje.

Daar ligt iets. Is ze toch nog iets vergeten?

Met uitgestrekte arm vist ze het eruit. Wat gek, dat lijkt wel een telefoon. Sylvie heeft geen telefoon. Hoe graag ze die ook wil om te bellen met haar beste vriend Omar. Hij is namelijk net verhuisd.

‘Sylvie! Je moet nú komen! Mama staat met de vrachtwagen voor het zwembad en dat mag helemaal niet,’ roept Nico ongeduldig.

‘Hoe weet jij dat nou?’ vraagt Sylvie door de deur heen.

‘Ze belde net,’ zegt Nico.

O ja. Grote-broer-Nico heeft wel een telefoon.

Sylvie kijkt naar de telefoon in haar hand. Ze moet hem eigenlijk bij de gevonden voorwerpen achterlaten, dat weet ze. Of op z’n minst aan haar ouders vertellen dat ze hem gevonden heeft. Maar...

‘Ik ga, hoor!’ roept Nico. Zijn voetstappen echoën in de gang.

‘Ik kom!’ Sylvie steekt de telefoon in haar jaszak, zet haar pet op en rent de kleedkamer uit.

‘Wat hoor ik nou de hele tijd?’ vraagt mama als ze in de vrachtwagen zitten. Nico zit in het midden, met mama links aan het stuur en Sylvie rechts bij het raam. Met z’n drieën passen ze precies voorin.

‘Een motor van 500 pk die een tientonner met zeventig kilometer per uur de snelweg over scheurt,’ zegt Nico.

Nico houdt van feiten. Vooral over vrachtwagens, auto’s en vliegtuigen. Alles wat een motor heeft eigenlijk. Maar ja, dat is misschien niet zo gek als je moeder vrachtwagenchauffeur is en je vader automonteur.

‘Nee,’ zegt mama. ‘Ik hoor iets anders. Gepiep, getril.’ Ze kijkt naar Nico. ‘Staat jouw telefoon wel op stil? Dat hadden we toch afgesproken?’

‘Alles staat uit!’ roept Nico. Als bewijs haalt hij zijn telefoon uit zijn zak en houdt die naast mama’s oor.

‘Wat gek,’ zegt mama.

Sylvie zegt niets. Ze duwt de gevonden telefoon nog dieper in haar jaszak. Met haar hand probeert ze al het gepiep en getril tegen te gaan.

‘Misschien is het je eigen telefoon wel, mam,’ zegt Nico.

‘Dat moet wel dan. Wat stom.’ Ze kijkt verontschuldigend naar Nico. ‘Haal hem maar even uit mijn rugzak. Hij zit in het zijvak. Kun jij hem op stil zetten?’

Nico haalt de telefoon tevoorschijn. ‘Hij staat al op stil,’ zegt hij.

‘Hmm, wat raar,’ zegt mama. Ze kijkt naar Sylvie. ‘Sta jij ook op stil, *dushi*? Moe van het zwemmen zeker?’

Sylvie knikt. Ze kijkt uit het raam.

‘Ze is vooral moe van het langzaam aankleden,’ zegt Nico.

‘Nou, zodra we thuis zijn, maak ik tosti’s,’ zegt mama. ‘Maar tante Tess kookt toch op vrijdag?’ vraagt Nico.

Tante Tess, de zus van papa, woont al vanaf Nico’s geboorte bij hen in de flat. Mama rijdt voor haar werk heel Europa door en papa maakt lange dagen in de garage. Dus vroegen ze of tante Tess bij hen wilde wonen. Dan is er altijd iemand thuis voor de kinderen. Zij kan namelijk de administratie voor de garage gewoon vanuit huis doen.

‘Het betalingssysteem lag plat, dus tante Tess kon vanmiddag pas beginnen met de rekeningen, vertelde ze,’ zegt mama.

‘Anders bestellen we bij *Drone Delivery!*’ roept Nico.

Drones. Nico’s nieuwste obsessie.

‘En dan deze vrachtwagen als betaling achterlaten zeker?’ zegt mama. Ze lacht en schudt haar hoofd.

‘Wist je dat hun drones het eten op tafel zetten?’ vraagt Nico.

‘Ja, dat had je al verteld,’ zegt mama.

Hij ratelt door over hoe cool het allemaal wel niet is en dat hij zelf een drone gaat bouwen.

Sylvie hoort het maar half.

‘Mag de radio aan?’ vraagt Sylvie.

‘Vind je het zo saai?’ Mama lacht.

Sylvie drukt de radio aan.

Nico drukt hem meteen weer uit.

‘We luisteren naar mijn nieuwe afspeellijst!’ roept Nico. Hij haalt zijn telefoon tevoorschijn en zet hem op maximaal volume voordat Sylvie en mama er iets tegen in kunnen brengen.

Sylvie vindt het allemaal prima. Nico rapt keihard mee, dus niemand heeft in de gaten dat de telefoon in Sylvies jaszak erop los piept en trilt.